

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: O. U., zast. Mgr. et. Mgr. Janem Jungem, advokátem se sídlem Štěpánská 615/24, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 2. 2018, č. j. MV-156217-5/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 10. 2019, č. j. 30 A 102/2018 - 63,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 14. 9. 2015, č. j. OAM-6305-34/DP-2015, neprodloužilo žalobkyni platnost povolení k dlouhodobému pobytu pro nesplnění účelu předchozího povoleného pobytu. Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobkyně a rozhodnutí Ministerstva vnitra potvrdila. Krajský soud v Plzni (dále jen „krajský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalované.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, ve které požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V případě nepřiznání odkladného účinku by musela vycestovat z ČR a opustit manžela a nezletilé děti, z nichž jedno je zdravotně hendikepované. V ČR provozuje ekonomickou činnost, která zajišťuje prostředky pro chod domácnosti. Ze země původu by toho schopna nebyla, nemohla by ani účinně uplatnit své právo na spravedlivý proces a z něho vyplývající právo vystupovat osobně v řízení před soudem a být v kontaktu se svým zástupcem.

[3] Žalovaná vyjádřila nesouhlas s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatelka dlouhodobě obcházela zákon a neplnila účel pobytového oprávnění, přičemž individuální zájem cizince na setrvání na území ČR nepřevažuje nad veřejným zájmem na dodržování právních předpisů. Manžel stěžovatelky již také nedisponuje pobytovým oprávněním.

[4] Kasační stížnost nemá podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek, soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy podmíněna kumulativním splněním dvou podmínek: (i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku soud vycházel především z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí soudu o kasační stížnosti, může být stěžovatelka v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucena opustit území ČR. Nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by představovalo zásah do stěžovatelčina rodinného života, neboť by mohla být donucena k odloučení od svého manžela a nezletilých dětí. Zároveň by nepřiznání odkladného účinku mohlo vést ke zhoršení ekonomické situace stěžovatelky a její rodiny. Újmu, která by nepřiznáním odkladného účinku vznikla, přitom soud považuje za nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti – žádná taková potenciální újma třetích osob totiž v projednávaném případě nebyla zjištěna (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, č. 3169/2015 Sb. NSS).

[6] Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by byl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zásadně narušen důležitý veřejný zájem. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovým veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí. Soud dále neshledal, že by byl ze strany stěžovatelky ohrožen veřejný zájem na dodržování právních předpisů. Případné neplnění účelu pobytového oprávnění takovou hrozbu nepředstavuje.

[7] Nejvyšší správní soud dodává, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nijak nepředvídá výsledek řízení o ní.

[8] Z výše uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 6. února 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu